

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10 — Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἀποκλειστικῶς ἰσχυρὰ ἢ κατ' ἰκαρμίαν εἰς δύο ἔτος ὁδοί.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐν ἑστῇ Βουλῇ, 23, ὑπὸ τὸ Ἐνεδοχῶτον τῆς Νέας Ἀγορᾶς.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λην. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 8 Νοεμβρίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ὁ Σπάρ. — Φιλολογικὰ, ἐπιστημονικὰ, καλλιτεχνικὰ. — Κ. Σ. Κόντου Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις. — Ἡμερολόγιον. — Ἐβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἐνυε ἐρωτήσεων. — Πνευματικὰ ἀσκήσεις.

ΦΥΛΑΟΥ: Προϊνὰ ἐντοπίασις ὑπὸ β. Ἡερολέου. — Τίνας ἦλθον κατὰ τὸν μισοαἰῶνα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου. — Τὸ αὐτοσχισμένο τὸ παιδί (διήγημα). — Νεοελληνικὰ (Σπουρίδων Βεντοράς) ὑπὸ Σ. Δι Βιάζη. — Φ. Ἑλληνες. — Ἡ Μάγισσα ποίημα Ἰωάννου Πολίτη. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Ὑγεινὴ (προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τῆς χολέρας). — Ἐθνογραφικά.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἠσυχώθημεν ἰδίως εἰς τὸ νὰ φρονέωμεν ἀνθρώπους. Ὅπαδοὶ ὄντες τῆς θεοφίας τῆς ἐκδικήσεως καὶ ἐκφοβίσεως, κρατοῦμεν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἀνὰ χεῖρας, παραλαμβάνοντες δὲ δύο δημίους φορτώνοντες ἐπὶ ζώων τὰ διάφορα τῆς λαμπρότου τμήματα, καὶ ἐπ' αὐτῶν καθίζοντες στερρῶς δεδεμένους τοὺς ἀποκλήρους τῆς κοινωνίας μας, περιερχόμεθα διαφόρους πόλεις καὶ τοὺς κατακρουροῦμεν ἐναν-ἐναν χριστιανικώτατα!

«Ὁ Ἕλλην θέλει ἀφαιμαξίν» τοῦτο ἐλέγη καὶ ἄλλοτε ἐπισήμως. Διὰ τοῦτο πολὺ δυσανασχετοῦμεν ὅταν καταδικῶς τις ἐκ φόβου ἢ ἀπελπισίας ἀποθάνῃ πρὶν κοπῆ καὶ θά τὸν ἐκόπτομεν ἴσως καὶ νεκρὸν πρὸς πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ἀλλ' οὐδὲν θέλητρον θὰ παρεῖχε τότε τοιαύτη ἐκτέλεσις εἰς τὰ σφύροντα πλήθη· οὔτε «χωρᾷτέ με καὶ θεὸς χωρὲς», οὔτε αἶμα οὔτε σπασμοί!

Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Γκιλοτίας πολὺ τῇ ἀληθείᾳ ἐβελτίωσεν ἐν Ἑλλάδι τὴν θέσιν τῶν εἰς θάνατον καταδικαζομένων!

Ἡμέραν τινα ἡ ἱστορία, καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν βασιζομένη, πολλὰ βεβαίως καὶ δίκαια ἐγκώμια περὶ τοῦ νεοελληνικοῦ ἡμῶν πολιτισμοῦ θὰ χαράξῃ!

Συγγαίροντες τοὺς ἀνεκὰθεν δυναμένους νὰ ἐπιφέρωσι βελτίωσιν τινα εἰς τὰς βδελυγμίας ταύτας καὶ μὴ πράττοντας τοῦτο, στρέφωμεν μετ' ἀποστρόφης τὸ πρόσωπον καὶ ζητήσωμεν ἀλλαγῶν γεγονότα δυναμένα νὰ μᾶς παρηγορήσωσι.

Καὶ πρῶτον Σέ, δικαίως θαυμάζομεν, μεγαθύμος Κρήτη, διότι καίτοι ὑπὸ τὸν

Τουρκικὸν ζυγὸς βίοις, ἀπευθύνουσα διὰ τῶν βουλευτῶν σου πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν εὐχαριστήριον ἐπὶ ταῖς εἰς τὸν ἥρωά σου Κριάρον ἀποδοθείσας τιμαῖς, εὐγνωμονεῖς αὐτὴν «διότι διηρέκως μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς αὐτοχρῆς νήσου» καὶ θαρραλέως εὐχεσάι ἵνα «δοσὸν οἶδ' ἔτι τάχιον ἀνατελεθῇ ἡ ἐπίσημος ἐκείνη ἡμέρα καθ' ἣν μακροὶ ἀγῶνες καὶ προαιώνιοι πόθοι τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ θέλλουσι εἶχει τέλος τῆς προσηκούσης δικαιοσύνης. Καὶ Σέ, Κύπρος, ἥτις δι' ἑνὸς τῶν καλῶν τέκνων σου, ἐν Λευκωσίᾳ, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας ἀντὶ ταπεινῶν κολακειῶν ὑπὲρ μακροβιοσύνης καὶ εὐημερίας Τῆς, στενωρεῖα τῆ φωνῆς νυχήθης «ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως Σου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ὄντως μόνη ἢ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις σας θὰ δώσῃ ζωὴν εἰς τοὺς ἡμιθνήτας ἡμᾶς. ἴσως τότε παύσωμεν ὑβρίζοντες, συκοφαντοῦντες, κατηγοροῦντες καὶ καταδιώκοντες ἀλλήλους. ἴσως τότε ἐννοήσωμεν ὅτι ἐν δὲν ἐλευθερωθῇ πᾶσα ἑλληνικὴ γῆ δὲκ, πρέπει νὰ παύσωσιν αἱ ἀγῶνες καὶ αἱ θυσίαι!.. Τότε ἴσως ἐλευθερωθῇ καὶ ἡ Μακεδονία σου, πτωχὲ Καπετάν-Στέφανε Δάμτζα, ὅστις καὶ ἐν Κάρφῳ, ὅπως καὶ ἐν Ἀθήναις, ἀπέτυχες νὰ σοὶ ἐπιτραπῇ νὰ πολεμήσῃς ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας, ἀναγκάζουσα δὲ ἤδη παραιτῶν τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά σου νὰ ἀσχολῆσαι ὅπως ἀποστειλῇς εἰς τὰ ἴδια τῶν τοὺς 14 ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τοὺς 250 ἐν διαθεσιμότητι ὀπαδοὺς σου.

Ο ΣΠΑΡ

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐβδομάδος.

Ἐν πρώτοις σας διαβεβαίω ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ζήτησιν τινὸς ἐπισημότητος, περὶ τινος κυρίου Σπάρ, τὸ ὀλιγώτερον ἀνταποκριτοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς περὶ τοῦ Σιδηροδρόμου Πειραιῶς — Ἀθηνῶν — Πατρῶν σας συνιστῶ δὲ νὰ μεταχειρίζεσθε πάντα τὸ συμβολικὸν Σπάρ ἀντὶ τοῦ μακροσκελοῦς ὀνόματός του, ἐφοῦ μάλιστα καὶ σιδηρὰ καὶ ζύλα καὶ ὑψώματα τοῦ ἐν λόγῳ σιδηροδρόμου τὸ συμβολικὸν ταῦτο φέρουσι.

Ἐκτελεῶν τὴν ἐντολήν σας ἐξέκίνησα ἐκ τῆς οἰκίας μου τὸ παρελθὸν Σάββατον πρῶτ-πρῶτ, ὅπως μεταβῶ εἰς Ἐλευσίνα. Ἐπειδὴ ὅμως κατακῶ πολὺ μακρὰν καὶ ὃ ἐν Ἀθήναις Σπάρ μακρύτερα — παρὰ Βάθειαν τινα ἢ Κασσιᾶν ὡς μοὶ εἶπον — ἀπεφάσισα, ἐπιβὰς τοῦ ἰπποσιδηροδρόμου νὰ μεταβῶ εἰς τὸν σιδηροδρόμον Ἀθηνῶν-

Πειραιῶς — οὗτος ὀνομάζεται μόνον Σπάρ — καὶ δι' αὐτοῦ εἰς Πειραιᾶ, ὅπως ἐκείθεν ἐπιβῶ τοῦ Σπάρ.

Μετὰ τὰ οὐχὶ τόσον ἐνθαρρυντικὰ διὰ τὴν ἀνασπυχθεῖσαν συγκοινωνίαν ἡμῶν προοίμια, ἐφθάσα ἐπὶ τέλους εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ ἐν Πειραιᾷ Σπάρ καὶ τόσον ἐγκαίρως — εὐγέ μοι! — ὥστε ἤμην ὁ πρῶτος ὅστις ἔλαβον εἰσιτήριο, καὶ ἐπομένως ὁ πρῶτος νομῶς καὶ διὰ τοῦ παρὰ μου — ἢ μάλλον τοῦ παρὰ σας — ταξιδεύσας.

Καὶ τὰ πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν κατοικῶ ἐν Ἀθήναις ὁμολογῶ ὅτι οὐδένα ἐκ τῶν πολλῶν καὶ τυρβαζόντων σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων ἀνεγνώρισα ὁμολογῶ μάλιστα ὅτι πάντες μοὶ ἐνέπνευσαν φόβον κεχωσμένοι ἐντὸς ταραστίου καὶ φοβεροῦ τὴν ὄψιν πλοῦ! Μὴ ἔχων τι καλλίτερον νὰ πράξω ἐσπούδαζον τὰς φύσιονομίας των. Ὅταν αἴφνης μοὶ ἐφάνη ὅτι ἀνεγνώρισα τινὰ, ἐξαγαγόντα τὸν πλοῦν τοῦ ὄψεως με χαιρετήσῃ. . . Συγχρόνως ὁμοῦ ὁ αὐτὸς ὑπαλλήλος ἀνεγνώρισθη καὶ ἐπ' ἄλλου ἐπιβάτου ἀπέναντί μου καθημένου, συμπαλίτου μου δὲ ἀνθρακοπώλου, ἐλθόντος χάριν περιηγήσεως ἐκ τῆς τρίτης θέσεως.

— Βλάμη! σὺ εἶσαι; ἢ μωρὲ πῶς σε κάμανε ἔτσι σὰ Μασσᾶνο; Μωρὲ τί Σαλαμάντρα εἶναι αὐτὴ τοῦ σου βάλανς;!

Μασσᾶνος καὶ Σαλαμάντρα ἐσημείωσα εὐθύς. Ἰδαὺ δύο λέξεις ὑπὸ ἀκατανόητον μὲν σημασίαν, ἀλλὰ — ἀγνοῶ διατὶ — τόσον καλὰ ὀνοματίζουσαι τὸν ἐν ἀπολῇ ὑπαλλήλον τοῦ Σπάρ.

Ἄλλ' ὁ Μασσᾶνος μετὰ τὴν Σαλαμάνδραν τοῦ οὐδὲν ἀπήντησεν εἰς τοὺς χαιρετισμούς τοῦ βλάμη τοῦ ἀνθρακοπώλου, ἀλλ' ἀπῆλθε ταχέως, ἐπιχαρίτων μειδιῶν, ὅπως τακτοποιήσῃ μετὰ πολλῶν συντρόφων τοῦ ἀκατανόητα τινὰ σιδερά ἱρσο-ju-re ἀνεθοκατεβαίνοντα.

Ἡρώτησα τὸν ἀνθρακοπώλῃν — τὸν Κύρ Γεώργῃν — ἐπὶ τόπου μεταβάλλοντα, περὶ τίνος πρόκειται, καὶ μοὶ ἀπήντησεν ὅτι «Δὲν εἶναι τίποτις, Κύριε» καὶ τι σιδερά, σηκῶνονται ὅταν πρέπει νὰ πᾶσιν, καὶ πέφτουν ὅταν πρέπει νὰ σηκωθοῦν!..

Ἐκτιμήσας τὰ προτερήματα τοῦ αὐτοπλίτου μου καὶ θεωρήσας λυσαιτέλες νὰ σας μεταδώσω τὰς κρίσεις του, τὸν ἠρώτησα πῶς τοῦ φαίνονται τὰ καθήκοντα τῆς α. καὶ β. θέσεως καὶ μοὶ ἀπήντησεν.

— Γιὰ νὰ κάθεται κανένας νὰ τὸν ξουρίζουν εἶναι ἓνα καὶ ἓνα.

Δυστυχῶς ἀπεχωρίσθημεν ταχέως, διότι ὁ συντρόφός μου στενοχωρηθεὶς ἀπῶσθ' ἐπὶ θέσι μου νὰ πάρω λίγο ἀγέραν μου εἰπε καὶ φεύγων «πόσα πλήρωσε πᾶς καὶ ἔλα;»

— Κρίμας να μην σβλεπα απ' το πρωι, εβαζα κι' εγω' ελλαις τ'οσαις και ερχομαστε καροταδα σα θεοι!

Μετα τα' απαραιτητα συρριματα η αμαξοστασια εβαζα...

Διελθόντες δια της συσκίου και θελκτικης εξοχης του Ρέντη, εστάθημεν πο δευτερον εν Αθήναις... Κι' ούτως εβαζα...

Ο διαταξας εχ'αθη η περιεργια θμως του κοινου εκαρυφωθη...

Μετα το μικρον τουτο επεισοδιον ουδεν εκτικτον μεχρις Ελευσίνος συνεβη.

Αιηθημεν δια του βωμιακτου της φιλοπολιθας Αμαλιας πυργου και δια των Νέων Αρσιων...

Μολις επαθησα τα μυστηριωδη της Ελευσίνος εδωρα...

Ουδεις εχει το δικαίωμα να απομακρυνθη του σταθμου...

Εξεπλάγηνη τη αληθεια, αλλ' ετυχως εκ τινος Σαλαμαντροφορου κυριου επληρο-

φορήθην ότι η διαταξίς αποβλέπει μόνον εις τους υπαλλήλους.

Επειδη πολλοίς ειδον την Ελευσίνα, πολλοί δε περι των αρχων της και του βασιλοποιου της...

Κατω η θ'αλασσα, η Φιλιππία, β'η εναι τοβροκος...

Επανελθών, πλην των ευχών μου υπέρ αποπερατώσεως του κοινωφελους έργου...

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Φαίνεται, ότι τα από χιλιαδων ετών υπό την γην ημών κοιμώμενα αρχαία κειμήλια...

χαιολογική Έταιρία θέλει προβη εις ανακαρπας ελπίδουσα εις αφρονον συλλογήν.

Τα εν Επιδωρωφω εφρηθησα, περι των εγραφωμενων εδη μετεκομιθησαν εντός πέντε κισωτίων...

Εν Πειραιει εργαζομένης της βορβοροφάγου προς καθαρισμόν του λιμένος των Αλών...

Τέλος εν τω χωρίω Αθηναϊκή Ζακύνθου ευρέθη επιγραφή δωρικη...

Εκ πάντων των φιλολογικων σωματείων ημών, δημολογουμένης, η πρώτη θεσίς...

Ποιείται δε λόγον περι του πράγματος και εν τη εκδόσει των Ξενοφάντος...

Ν. Ι. Σ.

ΚΟΝΤΕ Ε. ΚΟΝΤΟΥ ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

§ 1. Επαμεινώνδας και κατά την Βοιωτικήν διάλεκτον Επαμεινώνδας, ούχι Επαμυνώνδας.

Ο αιδίμος Κοραής πεπεισμένος ότι ουδεν ουτε υπό του Επαμεινών σημαίνεται, εξ ου το Επαμεινώνδας...

Εν τη εκδόσει των Στραβανος Γεωγραφικων σημειούται ο ελλογιματώτος ανηρ (Τόμ. Δ', σελ. 180) Επαμινώνδας...

Επειδη δ' υπό των Βοιωτών παρελαμβάνετο το στοιχείον Ι αντί της διφθόγγου ΒΙ...

των, ούθ' ο Επαμεινών, ούθ' ο Επαμίνων, σημαίνει τι, τών Ελληνικων ονομάτων σωματικων έντων...

Το δια διφθόγγου προσνηγμένον ονομα Επαμεινών απαντά εν επιγραφαίς, οίον «εδώσειν τοις Επαμεινόνος»...

Κατά το Επαμεινών, όπερ αναμφίλογον καθίσταται εξ ών παρεθέμεθα μαρτυριών...

Επειδη δ' υπό των Βοιωτών παρελαμβάνετο το στοιχείον Ι αντί της διφθόγγου ΒΙ...

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

παμ(ε)τρο(νο)ς (Συλλ. Έπιγρ. Αττ. Τόμ. Β', α, σελ. 152).

Εκ των διελθημένων σαφέστατ' αποδεικνύται ότι ελέγετο Επαμεινώνδας...

Ο Βαλκενάριος εκδους εν τοις εις τας Φοινίσσας Σχολοίς (σελ. 235 Αψ.) «πρωτος Αρχόνδας...

Εν τω περι του στεφανου λογω του Δημοσθένους (σελ. 253, 84) παρέχεται ψήφισμα...

Εν τω περι του στεφανου λογω του Δημοσθένους (σελ. 253, 84) παρέχεται ψήφισμα...

Εκ τινος Σαλαμαντροφορου κυριου επληρο-

πόλυσιν του γάμου, όπως επ' αγαθούς και χριστιανικούς έργους προκόψωσιν οι νεωατι συζευγόμενοι.

Πριν η πίσταύση εις Ι. Χ. ο Ιερός Προκόπιος είχε την επίκλητον θέσιν του δουκός της Αλεξανδρείας.

Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΑ.—8 Ιουλίου 1824. Οι έθωμανοι υπό την οδηγίαν του Αμπάζ-πασσ έβλαθον εις την έπαρχίαν Λοιδορκίου και έλεηλάτησαν το Λοιδορκίον.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Διεθνή συνέδριον θέλει συγκροτηθή, κατά τον προσεχή Οκτώβριον, εν Ρώμη, όπως λάβη μέτρα μελεσφόρα κατά της εις Εβρώπην εισαγωγής της χολέρας. — Προσεχώρ καταπλεί εις τας ημετέρας θαλάσσας, μοτρα αβστριακού στόλου, άποτελουμένη εκ θωρηκτών πλοίων 12, 12 τορπιλοφόρων, ενός ευδρόμου και μιας θαλαμηγού, ης επιβαίνει ά διοικητής της μοτρας ναύαρχος Στάρκερ. — Ουδαμία έγένετο πρέβις επί των σπαρτίδων, κατά το λήξαν δεκαπενθήμερον, εν Πάτραις. — Συνέτελεσθη ήδη η διά κλωδίων σύνδεσις, εκτός της Καλαίδος μετά της Σπέρειας, και της Σαϊάθου μετά της Σκοπέλου, ώς και της Σπέρειας μετά τον Τρίκερ. — Επί της θύλων παρά τους Φροούς εις βίθος δάο όργανων έποποδιστήθη σημερινή λευκοχρώματος έπαισε δι η φωταφία των έξω του στόμιου του λιμένος Πειραιώς, δύο φανών του Θεμιστοκλέους και ήρχισαν άντι αυτών η φωταφία φάρδ στερέος έκτης τάξεως, έρυθρου φωτός θρατού μέγιστος άποστάσεως, δικτώ μιλίων. — Εν Περόνη της Ιταλίας άπεβίωσαν Ιερές με συμπτώματα σποραδικής χολέρας. — Εν τη πόλει Βοκαίρ, επί του Ροθανού ποταμού, έγένετο έν κροσμή χολέρα. — Μέγιστος δέ δικτώ γαλλικά πόλεις προσεβλήθησαν υπό της χολέρας: Η Τουλών, η Μασσαλία, τα Αλφ, η Νίμη, η Σέν, η Οτόν, η Αυών και η Βοκζιέρ. — Διετάχθη παρά του Υπαουργίου των Ιστωτερικών ο Έπαρχος Αιγίου, όπως μεταβή μετά του ατόθι νοσηρχανικού εις την έν τω δήμω Ρουρών θέσιν Τράπεζαν και ένεργήση τακτικονομεία, προς έγκατάστασιν συνοικιασμού. — Το θωρηκτόν «Βασιλεύς Γεώργιος» άποπλεί εις Βάθον ένά επιτηρή τή της καθάρσεως έν τω λοιμοκαθαρηρίω Παλατιών Τρίκερών. — Ο εβεργιστικώτατος Ιπποσιδηρόδρομος, δονουόπω, θέτει εις ένεργειαν και την γραμμήν Αμπελοκήπων. — Κατά την «Δημοκρατίαν» και τον «Χρόνον» των Περσιών η χολέρα μετεβή εις Βιζεντιάν και Βιρκελιάνη της Ισπανίας, και εις Ρώμην, Λιβόρνον και Βίταρβον της Ιταλίας. — Ο πρό τινός έπισκοπος εις τας Αθήνας όπέρπλοτος και Ιραστής της αρχαίας και μεσαιωνικής τέχνης λόρδος μαρκήσιος Μπλούτ έδηλωσεν ότι προσφέρει τή πόλει των Αθηνών άντίστοιχα πιστά των άριστουργημάτων της αρχαίας τέχνης άτινα άρπάγνεντα υπό των κατακτητήτων κοσμοσιν ήδη το μέγα αρχαιολογικόν μουσειον της Νεαπόλεως. — Μεταξύ των παρευρισκομένων, ένά έδωσιν έν Καλαίδι τους εκ Λεβαδείας έπιστρέφοντα, δημόσιος, έν Κόμης, Ιω. Πακπας, έμα ίδων αυτούς, κατέπεισε νεκρός εκ της μεγάλης νευρικής ταραχής.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Εθνογράφω. Αί παροιμίαι είνε η φιλοσοφία του λαού. Αντι ματρών συζητήσεων προτάσει ούτος μίαν παροιμίαν επικυρούσαν την γνώμην του, άδιαφορεί δέ άν τόν δικαίον δέν άποδεικνύεται διά ταύτης. Άρχει ότι οι προγενέστεροι ήσαν δυογονώμοις αώτω. Αί παροιμίαι ούτω πως είνε τό γνώρισμα της παρελθούσης ήθικής καταστάσεως του λαού και τό συμπέρασμα των άφελών άλλα φρονίμων αυτών σκέψεων. Η «Εβδόμη» εν εργασίωμένη τή έφ' εαυτή πόδ; την έφερόνησιν των παρελθόντων χρόνων διά των τοιοούτων ζώτων μηναιών συλλέγει και έκδίδει τακτικώς αυτάς. Πρώτος σωλήτης παροιμιών αναφέρεται

ο Άριστοτέλης, μνηται δ' αυτού οι μαθηταί του Κλέαρχος και Θαύραστος. Ο Ζουδας δίδει τόν έξής αείτης όρισμόν: «Παροιμία λόγος ώφέλιμος και παρά τήν όδόν λεγόμενος». Όλοι οι μεγάλοι συγγραφείς μεταχειρίζονται επικρίτως τας παροιμίας. Και έν τή Καινή διαθήκη άπαντως διδασκικώταται τοιαύται: έν ών διαπαράκει ήμιν ή του Ματθαίου (16. 34) «Έκ του περιστεύματος τής καρδιάς τό στόμα λαλεσι».

Δεσποινίδη. Επειδή γνωρίζομεν ότι είσθε φιλόμουσοι, ος παραπέμπομεν εις την προς Αλεξανδρον Βασιλείου έπιστόλην του Κόραη διά να μάθητε πολλά περί καταγωγής άναπότρεως και όνομασίας της Μυθιστορίας. Πρώτος συγγραφέας φημιόβεις εις τό είδος τούτο αναφέρεται ο Αντώνιος Διογένης της δι' μυθιστορίας του έπιγραφομένης: Τών όπίρ Θεούλην έπιστοίω νωώταται μόνον η ύπόθεσις παρά τή Φωτίω έχουσα έν περιλήψει ώς εξής: Ο Δεινίας ήγάγε την Δερκυλλίδα...

Ρωμην. Η λέξις Καίσαρ είνε φοινικική και παράγεται εκ του καίσαρ άπερ σημαίνει τή νύτα του έλεφαντος. Είς τας λέξεις του μελλοντος θα προστεθί και τό εξής: «Έχρησισουσιν εις την Ρώμην διά να όνομάσιν τους αυτοκράτορας της και εις τόν Ρωμηνόν διά να εύρη έν τή αϊτιατική της τήν μόνην όμοιοκαταληξίαν εις τό καίσαρ».

Φιλάρχαιω. Άλλη έορτή τή Άνθεστήρια και άλλη τή Άνθεσφορία. Την πρώτην έορταζον οι άρχαιοι συμπολιται μας κατά τόν δ' έμνημον μήνα — μεταξύ Φεβρουαρίου και Μαρτίου — πρός τιμήν του Βάκχου εις όν φαντασθήτε πόσα θυσιαί έγένοντο. Διήρησι τρεις ήμέρας κατά την μαρτυρίαν του Πλουτάρχου όστις βεβαιώς θα έωρταζε και αύτός. Την πρώτην ήμέραν καλουμένην Πιθολίγία — άνοιγμα πύθων — άνοιγαν της κρασοδραχίας και έπινον την δευτέραν ήμέραν καλουμένην Χόες άνοιγαν τας κρασοκλίνας και έπινον, και την τρίτην ήμέραν παρεφέροντο εις τας ήλύς, κρατοθέντες χότραν πλήρη όσπρίων και σκορικών — ήγουν μεζέδων — και έπινον. Η έορτή όμοιάζει κάπως με την πρώτο μάγανμας. Τα δέ Άνθεσφορία έπανηγορίζοντο έν Σικελία προς τιμήν της Περσεφόνης και εις άνάμνησιν της ατόθι κατά τόν Πολυδέχην συμβάσεως άρπαγής της όπό του Πλούτωνος ένθ' η καυμένη έούναζεν Άύθη. Κατά τόν Πάυσανίαν όμοι: η άρπαγή συνέβη ένταύθα εις τας όχθας του Κηφισού. Μόλις την έχασεν η μήτηρ της, Δημήτηρ — αναφέρει δ' Απολλόδωρος — έπέδωκε μήνυσιν κατά του άπαγωγίου εις τό έν Ολύμπω κάκουροδίκειον άπερ κατεδίκασε τόν ζάπλου του Πλούτωνα να πληρώνη διατροφήν και ναύλους πηγαίμοις και έπιστροφής εις την νύμφην, ήτις διέμεναν έκτοτε κατά τας 2) 3) τόν έτοιμ: παρά τή μητρί της. Η δέ Περσεφόνη έλαβε τό ρομαντικοτραγικόν έπωνυμιον «Κόρη και βασιλισσα του Άδου και των καταχθονίων οικιών».

Ασμοδαίω. Σας άποστέλλομεν την εξής άνέκδοτον έπιγραφην ην άπεσπασαμεν μετά φόβου πραχθή: έν τινος παραθύρου της συνοικίας σας: «Ένοικιάζεται τό εφώκλειστον δωμάτιον».

Παπα. Ο Μαυροπόδης αναφέρει έν τω Δοκιμώ Ιστ. Έλλ. Γλώσσης, σελ. 656, ότι

«Οι παπαδες, οι φαγάδες, οι ψωμοκατηλωτάδες!! όντας όγη άπ' την λειτουργία, τοίμασε πολλά φαγια! Ός να κάνης τόν σταυρό σου, όλα χάνοντ' από μπρός σου».

Μήπως γνωρίζετε ποιος ήτον ο ποιητής του εξαστίχου τούτου; Αυτό όμως φοδοήμεθα μην είνε άντιστρόφος: Έρωτήσεις άνευ άπαντήσεως.

Τη κυρία Κ. Πρώ ήμερών συνεληρώθη διετία από του θανάτου του Ιατρού Πιερόβιδη Τσεκίνη άποβώσαντος έν Σάν Βίτω, έν ήλικία όγδοήκοντα και πλέον έτών. Ο φιλέλλην ούτος Ιταλός συναγωνιστής μετά των ήρώων

του 1821 έμνησεν είσα αυτούς συγγράφας τας «Είκόνας εκ της καθ' ήμας Ελλάδος» και άλλα προς τιμήν του μεγάλου ελληνικού άγώνος έργα, έν οίς και την τραγωδίαν Αάμπρος Τζαβέλλα α. Πιθανόν να ος χρησιμοέση ή σημαίωσις αύτη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Να εύρεθί έν κοινόν στοχασμόν, άπερ προστεθίμεν έν έκάστην των έπομένων λέξεων ν' άποτελή μια αύτων έτεραν λέξιν

- δπή
ξί
κόπος
τόπος
αίνω
τάφος

Πόταν ζώον και εις ποίαν περίστασιν έφησίαν το οι Αθηναίοι να σιτηται έν τω Πρωτανείω;

Τις αυτοκράτωρ της Κωνσταντινουπόλεως έφωεύθη έν Έκκλησίω ένθ' έψαλλε;

Να συμπληρωθί τό εξής εξαστίχον, εις διαστήμον δαυδόν, και να εύρεθί ο ποιητής του

- Την... ο θεός
μή... θολωμένο
... την... ο δαυί;
... ο δεινός
Κ... νουστό
νεχόμα μου... κι αυτός.

Τρεις πύθος περιέχουσι την αύτην ποσότητα άρρόζης. Έξ έκαστου αυτών έκλήπη ίσον μέρος. Εν τω έω πύθω έμεινι 1 Χό (αινικόν μέτρον)

- 2φ
3φ

Οι κλέπται συλληφθέντες όμολόγησαν, ότι ο κλέψας εκ του ά πύθου έλαβε με πτόαν

- δ
δ
ταύκαρο
γαβόθα

Έκαστος των κλεπτών έλησμονήσε ποσάκις ήνητλησεν εκ του πύθου, είναι όμως βέβαιον ότι ήττον η έκαστονάκις.

- Τό πτόον περιέχει 11 Χό
Τό ταύκαρο 17
Η γαβόθα 12

Ποσάκις οι κλέπται ήνητλησαν έξ έκαστου πύθου και πόσον περιετχε έκαστος πύθος;

Διά των γραμμάτων των άποτελούντων τας εξής λέξεις να σχηματισθί φράσις άναφέρουσα σπουδαίον γεγονός της αρχαίας Ιστορίας. Πάτριος, Ησαθ, Μία, Νίαν, Άγία, Όχι

- Π Υ Ρ Α
Υ
Ρ
Α

Και πάλιν άγγέλλομεν τοις συνδρομηταίς ήμών, ότι ο πλειονας των πνευματικών άσκήσεων λύσας έν διαστήματι μηνός θέλει λάβει, ως δώρον καμψώ; δεδωμένον τόμον. Ένα δέ παρέχωμεν τόν άναγκαίον χρόνον εις τοδ; έν τω έξωτερικώ και τας έπαρχίας συνδρομητας ήμών θέλομεν δημοσιεύη τας λύσεις κατά δεκαπενθήμερίαν.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Α. Χ. Σόρον. Είναι δά κασίγνωστον ότι έχομεν τό Ιουλιανόν. Ο γράφας την εδφευστάτην έκείνην άπάντησιν άνευ έρωτήσεως, είναι μίν άληθώς συμπόλιτης σας, άλλα Φραγκοσυριανός. Τα λοιπά ένωστας.